ἐκτιμοῦσες πειά, πῶς δὲ θὰ μ' ἀγαποῦσες πειά, ὅταν θὰ τὸ μάθαινες... Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἤθελα νὰ σοῦ τὸ κρύψω. Ἤξερα πὼς ἀγαποῦσες σὲ μένα μόνον τὸν καλλιτέχνη κι' αὐτή μου ἡ κατάπτωσις θὰ μὲ σκότωνε στὴν καρδιά σου'...

— Παῦλε, εἶπε πάλι παρακλητικά, χωρὶς νὰ μπορῇ ἀκόμα νὰ πιστέψῃ στὴν ἀλήθεια, τῶκανες ἐσὺ αὐτό ; πήγαινες καί...

Ἐκεῖνος πρόσθεσε μὲ μιὰ περιφρονητικὴ κίνησι :

— Ναί, πήγαινα καὶ κρατοῦσα τὴν ἱματιοθήκη τῆς Λέσχης !... Ναί, ἔγινα ὑπηρέτης... Ἐγώ, ἐγὼ ὁ διάσημος ἀρτίστας !... Ὁ ἐκτιμόμενος ἀτ' ὅλο τὸν κόσμο !... Τὰ λεπτὰ ποὺ ἔφερνα γιὰ νὰ ζήσουμε καὶ τὰ ὁποῖα ἐνόμιζες γιὰ κέρδη μου, ἦταν τὰ πουρμπουάρ, ναί τὰ πουρμπουάρ, ποὺ ἔπαιρνα ἐγὼ... ὁ Παῦλος Ντεζελοντὰ ὡς ἱματιοφύλακας... Ναί, ποὺ προτίμησα νὰ πέσω, παρὰ νὰ σὲ βλέπω νὰ ὑποφέρῃς... Ἐγὼ μόνο ξέρω τί ὑπέφερα, ἀγαπημένη μου... Δὲν μπορεῖς νὰ τὸ καταλάβῃς... Ἄλλα, τί νὰ κάνω;... Δὲν εὕρισκα ἄλλο μέσον γιὰ νὰ ἀντεπεξέλθω στὶς ἀνάγκες μας !...

Ἡ Ζακελίνα ἀκούγοντας τὰ λόγια τοῦ, νόμισε πὼς ξυπνάει ἀπὸ κάποιο κακὸ ὄνειρο. Ὥστε εἶχε κάνει λάθος. Εἶχε παρεξηγήσει τὸν Παῦλο της ;

— Αὐτὸ ἦταν ὅλο, Παῦλε ; Αὐτὸ ἦταν ὅλο ; τὸν ρώτησε.

— Ναί, αὐτὸ ἦταν. Ὁ ἄνδρας σου, ὁ καλλιτέχνης σου, εἶπε μ' ἕνα πικρὸ γέλιο ὁ Παῦλος, εἶχε γίνει ὑπηρέτης γιὰ νὰ σὲ ζήσῃ !... Ἐλπίζα πὼς δὲν θὰ τὸ μάθῃς ποτέ !... Ἀπόψε ἦταν ἡ τελευταία βραδιά, γιατὶ βρῆκα τὴ θέσι ποὺ ζητοῦσα τόσον καιρό ! Τώρα τελείωσαν ὅλα !... Δὲν θὰ μ' ἀγαπᾶς πειά, τελειωσαν ὅλα, τὸ καταλαβαίνω...

Μὲ μιὰ τρελλὴ ὁρμὴ ἡ Ζακελίνα ἔτρεξε καὶ τὸν ἀγκάλιασε :

— Παῦλε μου, Παῦλε μου, ἐγὼ δὲν σ' ἀγαπῶ, ἐγώ ;... τοῦ γέλασε. Ἄ ! Παῦλε, τώρα θὰ σ' ἀγαπῶ ἑκατὸ φορὲς περισσότερο γιὰ τὸ θάρρος σου... γιὰ τὶς θυσίες σου... Αὐτὸ ποὺ ἔκανες, εἶναι ὑπερβολὴ νὰ σ' ἐκτιμήσω ἀκόμα περισσότερο... Δὲν τὸ καταλαβαίνεις ;

Ἐδίσταζε ἀκόμα νὰ πιστέψῃ στὰ λόγια της, τόσο ἦταν ταραγμένος, συγκινημένος. Ὡστόσο τὴ ρώτησε :

— Μὰ πρίν, γιατὶ μολοῦσες ;... Τί φανταζόσουνα λοιπόν ;...

Καὶ ἡ Ζακελίνα ντροπιασμένη γιὰ τὶς ὑποψίες της, μετανοιωμένη, ἀφοῦ τὸν φίλησε τρυφερά, τοῦ εἶπε :

— Ὤ ! μὴ μὲ φωτᾶς !... μὴ μὲ φωτᾶς !... Δὲν θὰ μπορέσω τίποτα νὰ σοῦ πῶ, ἀγαπημένε μου, γιατὶ εἶμαι πολὺ εὐτυχισμένη, μὰ παραπολὺ εὐτυχισμένη...

Καὶ τὸν γέμισε φιλιά, κλαίγοντας ἀτ' τὴ χαρά της.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΓΑΛΕΡΑ

Ἀνέκδοτον

Εἶν' ἡ ὀμορφιά σου σὰ γαλέρα
ποὖχ' ἁπλωμένα τὰ πανιά της.
Εἶν' ἡ ὀμορφιά σου σὰ γαλέρα
ποὺ τὴ φυσάει δροσάτος μπάτης
καὶ πάει στὸ περιγιάλι πέρα...

Γιὰ ποιὰ νοσταλγικὰ ἀκρογιάλια
γιὰ ποιὰ νησιὰ φωτολουσμένα,
γιὰ ποιὰ νοσταλγικὰ ἀκρογιάλια
μέσ' σ' ἀρχιπέλαγα χαμένα,
ξεκίνησε καὶ φεύγει ἀγάλια ;

Γιὰ πειρατὴ τῆς καπετάνο,
ἐγ' ἡ περήφανη ὀμορφιά σου,
γιὰ πειρατὴ τῆς καπετάνο
ἐχ' ἡ γαλέρα τὴν καρδιά σου
σὰν πλέει νωθρὰ στὸ κῦμ' ἀπάνω.

Ὦ, ἂς ἦταν σκλάβος τῆς ἀράτης
κ' ἐγὼ νᾶμουν, ἂς ἦταν, μέσα,
ὦ, ἂς ἦταν σκλάβος τῆς ἀράτης...
Στὸ πελάγι σου,--ἔγια μόλα, λέσα'-
τραγούδια νὰ σοῦ λέω ἀγάτης.

Εἶν' ἡ ὀμορφιά σου σὰ γαλέρα
ποὖχ' ἁπλωμένα τὰ πανιά της.
Εἶν' ἡ ὀμορφιά σου σὰ γαλέρα
ποὺ τὴ φυσάει δροσάτος μπάτης
καὶ πάει στὸ περιγιάλι πέρα...

Σωτήρης Σκίπης

('Από τὴν προσεχῶς ἐκδιδομένην συλλογὴν «Κολχίδες»)

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

Ο ΜΥΡΜΗΓΞ... ΓΕΩΡΓΟΣ !

Ἕνας Ἄγγλος φυσιοδίφης ἀνεκοίνωσε στὴν ἐπιτιμητικὴ ἑταιρεία τοῦ Λονδίνου ὅτι στὸ Μεξικὸ ὑπάρχει ἕνα σπανιότατο εἶδος μύρμηγκος, χρώματος σταχτιοῦ, ὁ ὁποῖος σπείρει, θερίζει καὶ ἀποθηκεύει τὶς τροφὲς του. Πρὸς τοῦτο ἐκλέγει ἕνα μέρος κατάλληλο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀφαιρεῖ τὰ ἐπιβλαβῆ χόρτα καὶ ἀφοῦ τὸ ἰσοπεδώσῃ καλά, ρίχνει μέσα στὸ χῶμα σπόρους ἀπὸ ἕνα φυτό. Ὅταν οἱ σπόροι ὡριμάσουν, τοὺς συλλέγει καὶ τοὺς φυλάει μέσα σὲ μιὰ μεγάλη τρύπα, σὰν καλὸς νοικοκύρης. Ὁ μύρμηγξ αὐτὸς προσέχει νὰ μὴν πηγαίνουν ζῶα στὸ μέρος ποὺ θὰ διαλέξῃ γιὰ νὰ τὸ μεταβάλῃ σὲ ἀγρό του καὶ τοῦ καταστρέψουν τὴν ἐσοδεία.

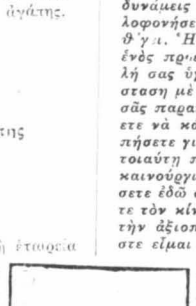

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΕΣ

Ὁ Βρεττένος σπαθιστὴς ποὺ κληρονέμησε τὸν ἀντίπαλό του. Ἡ παραγγελία τοῦ πρίγκηπος ντὲ Λὶν στὸν ἐπιστάτη του. Ὁ Βολταῖρος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μονομαχία δι'...ἐπιστολῶν. Τὸ χιοῦμορ τοῦ Βολταίρου, κλπ.

Ὁ ἱππότης ντὲ Σιμπράν, καθὼς ἐταξείδευε κάποτε στὴν Βρετανία, μπῆκε στὸ καφενεῖο ἑνὸς χωριοῦ γιὰ νὰ ξεκουραστῇ λίγο. Στὸ ἴδιο καφενεῖο ἔτυχε νὰ κάθεται κ' ἕνας διάσημος Βρεττένος σπαθιστής, γιὰ τὸν ὁποῖον διηγήθηκαν στὸν ἱππότη τὸ ἀκόλουθο ἀνέκδοτο :

Ὁ σπαθιστὴς αὐτὸς εἶχε μονομαχήσει κάποτε μ' ἕνα πλούσιον ἔμπορον, τὸν ὁποῖον ἐτραυμάτισε θανασίμως. Τὴν ὥρα ποὺ ὁ πλούσιος ἔμπορος ξεψυχοῦσε, εἶπε στὸ Βρεττένο, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνει ἀφορμὴ τοῦ θανάτου του :

« — Σὲ θαυμάζω τόσο γιὰ τὴν τέχνη σου στὸ σπαθί, ὥστε σὲ καθιστῶ... γενικὸ κληρονόμο μου !... Μέσ' στὸ πορτφὰ μου ἔχω 24 χιλιάδες λίβρες. Τὸ ποσὸν αὐτὸ σοῦ τὸ δωρίζω !»

* * *

Ἕξη Γάλλοι εὐγενεῖς ἐμάλωσαν κάποτε καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μονομαχήσουν. Ἐπειδὴ ὅμως στὴ Γαλλία ἡ μονομαχία ἀπηγορεύετο αὐστηρότατα, ἐσκέφθησαν νὰ κτεσηθοῦν ἐπὶ ξένου ἐδάφους καὶ παρεκάλεσαν τὸν φίλο τους πρίγκηπα ντὲ Λὶν νὰ τοὺς παραχωρήσῃ γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἕνα κτῆμα ποὺ εἶχε στὴν Λόστρια.

Ὁ πρίγκηψ ἐδέχθη καὶ οἱ ἕξη ἀντίπαλοι ἔφυγαν γιὰ τὴν Λόστρια. Ὅταν ἔφθασαν, ἕνας ἀτ' αὐτοὺς ἔδωσε στὸν ἐπιστάτη τοῦ κτήματος τὴν ἑξῆς σημείωσι ἐκ μέρους τοῦ πρίγκηπος :

Σὲ παρακαλῶ νὰ δεχθῆς καὶ νὰ περιποιηθῆς πολὺ τοὺς ἓξ ἱππότες ποὺ ἔρχονται ἐκ μέρους μου. Ἑτοίμασέ τους ἕνα δεῖπνο γιὰ ἑξῆ πρόσωπα, καὶ τὴν ἑπομένη τὸ μεσημέρι ἕνα γεῦμα γιά.. πέντε !»

* * *

Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ χαριτωμένα ἀνέκδοτα ποὺ ἀναφέρει ἡ ἱστορία τῶν Γαλλικῶν γραμμάτων, εἶναι καὶ τὸ τράκασμα μεταξὺ τοῦ περιφήμου φιλοσόφου Βολταίρου καὶ τοῦ φυσιοδίφου προέδρου τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Μωπερτουί.

Ὁ Μωπερτουὶ ἦταν ἔξω φρενῶν ἐναντίον τοῦ Βολταίρου, ἐπειδὴ ὁ τελευταῖος εἶχε στεῖλ κατοχῇ του μιὰ ἐπιστολὴ ἑνὸς ἄλλου φυσιοδίφου, ἡ ὁποία ἔθιγε τὴν ἐπιστημονικὴ του ἀξία καὶ τὴν ὁποία ἤθελε νὰ δημοσιεύσῃ.

Γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ τὸ κάνῃ αὐτό, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας ἔγραψε στὸ Βολταῖρο τ' ἀκόλουθα :

«Σᾶς δηλώνω ὅτι εἶμαι τόσο καλὰ στὴν ὑγεία μου, ὥστε μπορῶ νὰ ρθῶ νὰ σᾶς συναντήσω ὅπου καὶ ἂν βρίσκεσθε, καὶ νὰ σᾶς ἐκδικηθῶ ὅπως τὸ ἀξίζετε. Ὀφείλετε χάριτας στὸν σεβασμό μου πρὸς τὸ ἄτομό σας ποὺ συγκράτησε ἕως τώρα τὸ χέρι μου.

Τώρα ὅμως τρέμετε !

Μωπερτουί.

Στὸ ἀπειλητικὸ αὐτὸ γράμμα ὁ Βολταῖρος ἀπάντησε ὡς ἑξῆς :

«Ἔλαβα τὴν ἐπιστολὴ τὴν ὁποία μοῦ ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰμοῦ στείλετε. Μὲ πληροφορεῖτε ὅτι εἴσθε καλὰ στὴν ὑγεία σας, ὅτι ἡ δυνάμεις σας εἶνε ἀκμαῖες, καὶ μὲ ἀπειλεῖτε νὰ ἔλθετε νὰ μὲ δολοφονήσετε, ἐὰν δημοσιεύσω τὸ γράμμα τοῦ Λὰ Μπωμὶλ ποὺ σᾶς θ' γρ. Ἡ πρᾶξις σας αὐτὴ δὲν εἶνε οὔτε χριστιανική, οὔτε ἀξία ἑνὸς προέδρου τῆς Ἀκαδημίας. Σᾶς συγχαίρω ὡστόσο γιὰ τὴν καλή σας ὑγεία, δυστυχῶς ὅμως ἐγὼ δὲν βρίσκομαι στὴν ἴδια κατάσταση μὲ σᾶς. Εἶμαι στὸ κρεββάτι πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰναβάλλετε τὸ... φυσικὸ πείραμα ποὺ σκοπεύετε νὰ κάμετε εἰς βάρος μου. Μήπως σχεδιάζετε νὰ μὲ ἀνασκολοπήσετε γιὰ νὰ μελετήσετε τὸν ἐγκέφαλό μου ; Οἱ κόποι σας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ πᾶνε χαμένοι γιατὶ δὲν θὰ κάμετε καμμιὰ καινούργια ἀνακάλυψη. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἂν ἔλθετε νὰ μὲ δολοφονήσετε ἐδῶ στὴ Λειψία, ὅπου εἴσθε ἐντελῶς ἄγνωστος, θὰ διατρέξετε τὸν κίνδυνο νὰ... κρεμασθῆτε,πρᾶγμα ποὺ δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν ἀξιοπρέπεια ἑνὸς προέδρου τῆς Ἀκαδημίας. Ἐφ' ὅσον ἄλλωστε εἶμαι ἄρρωστος, δὲν θὰ ἦταν γενναῖο ἐκ μέρους σας νὰ ἔλθετε νὰ μὲ δολοφονήσετε ἐδῶ : Θὰ μὲ βρῆτε στὸ κρεββάτι καὶ δὲν θὰ μπορέσω, ἀμυνόμενος νὰ σᾶς ρίξω ἄλλο τίποτε στὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ... δοχεῖον τῆς νυκτός. Ὅταν ὅμως ἀνακτήσω λίγο τὶς δυνάμεις μου, θὰ γεμίσω τὰ πιστόλια μου καὶ θὰ σᾶς περιμένω. Τί τὰ θέλετε... Φαντάζομαι πόσο θἄχετε φοῦρκα τοὺς Γερμανούς, οἱ ὁποῖοι ἐφεῦρον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν πυρίτιδα μὲ τὴν ὁποίαν θὰ σᾶς στείλω στὸν ἄλλο κόσμο καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν τυπογραφία χάρις στὴν ὁποία ἔχετε γίνει τόσο γελοῖος μὲ τὶς ἀνοησίες ποὺ δημοσιεύετε.

Ἀγαπητέ μου πρόεδρε, σᾶς χαιρετῶ

Βολταῖρος»